

UCHWAŁY KRAJOWEJ KOMISJI NSZZ

" SOLIDARNOŚĆ "

Waga posierpniowych umów społecznych wykazała nadrzędność niektórych działań społecznych i gospodarczych w warunkach istniejącego kryzysu. Do takich nadrzędności dla całościowej polityki społecznej Związku łączącej przemysł-problemy rodziny, służbę zdrowia, szkolnictwo i kulturę, mieszkania itp - należy szeroko rozmiane budownictwo. Aktualna sytuacja w budownictwie stawia ten problem na progu katastrofy. Wyraźny demontaż budownictwa wprowadził atmosferę permanentnego strajku na wszystkich placach budów, czemu sprzyja totalny brak energii, materiałów, itp a także widomo grożące bezrobocie. Polityka mieszkaniowa i sensowny rozwój budownictwa mieszkaniowego stanowi jeden z głównych pozjazdowych celów polityki społecznej Związku. Komisja Krajowa uznaje wysiłki jakie na tym polu poczyniła związkowa Sekcja Budownictwa i w pełni popiera dorobek tej sekcji skonkretyzowany podczas VII Konferencji Krajowej. Materiały tej konferencji stanowią znaczący element programu działania całego Związku. Egzekucja porozumienia z dn. 29.10.81. leży w interesie wszystkich związkowców - nie tylko budowlanych.

Bezwzględne podjęcie wielokierunkowych rozmów z rządem i skonkretyzowanie programu działania Związku - to warunek wyprowadzenia budownictwa z istniejącego impasu. To wreszcie kierunek zahamowania demontażu tej branży. Związek gotów jest przedstawić Sejmowi własną wersję programu wyciągnięcia budownictwa z letargu i likwidacji głodu mieszkaniowego. Komisja Krajowa zwraca się do rządu i Sejmu PRL o skoncentrowanie wysiłków wychodzących temu programowi naprzeciw. Apelujemy jednocześnie do wszystkich ogniw związkowych - zakładów pracy i regionów, do związkowych środków informacji - o zainicjowanie szerokiej akcji propagandowo-uświadamiającej, cz niżej z problematyki budownictwa temat nam najbliższy.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność"

O Ś W I A D O C Z E N I E

Komisja Krajowa po zapoznaniu się z sytuacją w KWK "Sosnowiec" na posiedzeniu w dniu 3.11.81. zajęła następujące stanowisko w tej kwestii:

Incydent w KWK "Sosnowiec" jest godnym ubolewania przykładem sterowania napięciami i strachem. Jest to też przykład wyjątkowej opieszałości władzy w przełamananiu atmosfery konfliktu i braku dobrej woli - tak istotnej przy widnie zagrożeniu zbliżeniu pracowniczej. Komisja Krajowa wyraża uznanie dla postawy górników z KWK "Sosnowiec", którzy wykazali zinną krew i opanowanie nie przenosząc protestu poza zakład pracy. Zachowanie to ma szczególną wymowę zważawszy reakcje górnicze na wszelkie niebezpieczeństwa - gdzie na ciągle zagrożenia jakie ten zawód niesie - odpowiedź jest jedna: opanowanie i dyscyplina. Wypadki z dnia 27.10.81. ujawniły te cechy górników, ale w zupełnie innej scenerii - będącej na pograniczu lub wprost - prowokacją. Reakcje załogi poprzez strajk jest formą właściwą i jedyną. Wielodniowe oczekiwania na działanie władzy odnośnie:

1. relacji autoryzowanej konferencji z Komit. ten Strajkowym w RTV z wydarzeń jak wyrzej, 2. podjęcia rozmów na terenie KWK "Sosnowiec" z Komitetem Strajkowym, 3. deklaracji zapłaty za strajk, 4. załatwienia odszkodowań, dają podstawę do przypuszczeń, że władza wojewódzka pod tą prowokacją się podpisuje